

Normas Técnicas

NORMAS TÉCNICAS DA ACUICULTURA ECOLÓXICA.

COPIA CONTROLADA: Non Si : nº ____ Asignada a: _____ Data: _____

NORMAS TÉCNICAS DA ACUICULTURA ECOLÓXICA

MODIFICACIÓNS RESPECTO DA EDICIÓN ANTERIOR:

- As Normas Técnicas de Acuicultura son reescritas en base ao novo Regulamento de Agricultura Ecolóxica (UE) 2018/848.

Elaborado pola Dirección Técnica

Revisado e aprobado polo Presidente:

Manuel Mª Cancio Álvarez

Francisco López Valladares

Documento: NT-08

Edición: 04

Data: 30/06/23

Páxina 1 de 17

ÍNDICE:

1.- OBXECTO

2.- ALCANCE

3.- REFERENCIAS

4.- REALIZACIÓN

4.1.- Requisitos xerais.

4.1.1. Requisitos xerais para todo tipo de cultivos.

4.1.2. Producción Paralela.

4.2. - Producción animal da Acuicultura.

4.2.1. Peixes, Moluscos, Crustáceos e Equinodermos.

4.2.2. Prevención de enfermidades e tratamentos veterinarios.

4.2.3. Condicións para o Transporte de peixes vivos.

4.2.4. Períodos de conversión para animais de acuicultura.

4.3. - Requisitos dos pensos para Peixes, Crustáceos e Equinodermos de produción ecolóxica.

4.3.1. Normas específicas sobre pensos para animais de acuicultura carnívoros.

4.3.2. Normas específicas sobre pensos para determinados animais da acuicultura.

4.3.3. Materias primas, Aditivos, produtos destinados á nutrición animal e coadxuvantes tecnolóxicos autorizados para a fabricación de pensos de Produción Ecolóxica.

4.4 - Cultivo de Moluscos.

4.4.1. Normas específicas.

4.4.2. Técnicas de Cultivo.

4.5. - Cultivo e recolleita de Algas.

1.- OBXECTO

O 14 de xuño de 2018 publicouse o Regulamento (UE) 2018/848 do Parlamento Europeo e do Consello, sobre produción ecolóxica e etiquetaxe de produtos ecolóxicos, polo que se derroga o vixente Regulamento (CE) no 834/2007 do Consello. . O presente Regulamento (UE) 2018/848 entra en vigor o 1 de xaneiro de 2022. Posteriormente publicáronse diversos actos delegados e de execución adoptados conforme o dito Regulamento.

Os obxectivos destas Normas Técnicas da produción acuícola ecolóxica son:

- Concretarmos certos aspectos normativos contemplados no Regulamento (UE) n.o 2018/848 do Parlamento Europeo e do Consello, do 30 de maio de 2018, relativo á produción ecolóxica e á etiquetaxe de produtos ecolóxicos e os actos delegados e de execución adoptados de conformidade co dito Regulamento, pero que non fican abondo definidos e dan pé a interpretacións diferentes.
- Establecermos a normativa técnica aplicábel polos operadores a certas producións e con relación a certos aspectos técnicos non contemplados nas normas de produción.
- Axustarmos a normativa que define o sistema de produción acuícola ecolóxica ás características e especificidades propias da Comunidade Autónoma de Galicia.

2.- ALCANCE

A actual versión do caderno de Normas Técnicas será de obrigado cumprimento, previa aprobación pola Consellaría competente en materia de agricultura e aprobación no Pleno do C.R.A.E.G.A, para tódalas persoas físicas ou xurídicas que interviren na produción dos produtos que deseguido se indican, sempre e cando estes produtos levaren ou foren levar indicacións referentes ao método ecolóxico de produción, e até o momento en que estes produtos estiveren dispostos para a súa venda ao consumidor final:

- a) animais e produtos animais de acuicultura continental.
- b) animais e produtos animais de acuicultura mariña.
- c) recolleita e cultivo de algas mariñas.

3.- REFERENCIAS.

- Procedemento Operativo de Calidade 04 “Procedemento de certificación e control”.
- Norma UNE – EN ISO/IEC 17065: “Requisitos para organismos que certifican produtos, procesos e servizos”.
- Regulamento (UE) n.o 2018/848 do Parlamento Europeo e do Consello, do 30 de maio de 2018, relativo á produción ecolóxica e á etiquetaxe dos produtos ecolóxicos e polo que se derroga o Regulamento (CE) n.o 834/2007 do Consello e do órgano delegado. e actos de execución adoptados de conformidade co citado Regulamento.

4.- REALIZACIÓN.

4.1. Requisitos xerais.

4.1. 1. Requisitos Xerais para todo tipo de cultivos.

Os centros de cultivo deberán estar situados en lugares que non sexan obxecto de contaminación por produtos ou substancias non autorizadas na produción ecolóxica ou de contaminantes que comprometan a natureza ecolóxica dos produtos.

A ubicación dos centros de cultivo realizarase dacordo coa especificada na concesión administrativa.

Avaliación de Impacto Ambiental: Será necesaria unha avaliación medioambiental se a unidade no foi previamente obxecto dunha avaliación equivalente para a súa utilización con este fin.

Plan de Xestión Sostíbel:

- O operador facilitará un Plan de Xestión Sostíbel proporcional á unidade de produción para a acuicultura.
- O plan adaptarase anualmente e detallará os efectos medioambientais do centro de operacións e o seguimento medioambiental que tiver que levar a cabo.
- En caso de se determinar impacto ambiental, deberá detallarse a listaxe de medidas (corrección/ accións correctoras) que se tomen para reducir ao mínimo os impactos negativos sobre a contorna acuática e terrestre adxacentes, incluídos.
- O plan rexistrará a vixilancia e a reparación do equipamento técnico ou instalacións.

Plan de Redución de Residuos: Ao comezo da actividade, deberá presentarse un Plan de Redución de Residuos e o operador reciclará os residuos xerados conforme á lexislación vixente.

- O operador empregará, preferibelmente, fontes de enerxía renovábeis.
- Deberá elaborar un calendario de redución de residuos que se porá en marcha ao comezo das actividades acuícolas.

4.1.2. Producción Paralela (simultánea de animais de Acuicultura Ecolóxica e Non Ecolóxica.

A Consellaría competente en materia de Producción Ecolóxica poderá permitir a cría de animais de produción Ecolóxica e de produción Non ecolóxica nas distintas fases de cultivo, coas seguintes condicións:

- En caso de xuvenís, deberán dispor dunha clara separación física, e deberá existir un sistema de distribución de auga independente.
- En caso das fases posteriores aos xuvenís (pre-engorde e engorde), as unidades de produción ecolóxicas e non ecolóxicas dentro dunha mesma explotación deberán ficar separadas e correctamente identificadas.

Deberáanse respetar as designacións da Autoridade competente cando:

- Estableza zonas que non considere axeitadas para a produción ecolóxica de acuicultura ou recolleita de algas e
- Estableza distancias mínimas de separación entre unidades de produción ecolóxica e non ecolóxica.

No caso de explotación de varias unidades de produción ecolóxica e non ecolóxica polo mesmo operador, as unidades que produciren animais da acuicultura non ecolóxicos estarán tamén sometidos ao réxime de control.

4.2. Producción animal da Acuicultura.

Aplicable a peixes, crustáceos, equinodermos e moluscos segundo o establecido no punto 3 da parte III do anexo II do Regulamento (UE) 2018/848. "mutatis mutandis" tamén se aplica á produción de zooplanko, microcrustáceos, rotíferos, vermes e outros animais acuáticos para a produción de pensos.

4.2.1. Peixes, Moluscos, Crustáceos e Equinodermos.

Adecuación do medio acuático e Plan de Xestión Sostíbel.

A explotación acuícola deberá dispor de sistemas que permitan recoller os nutrientes residuais, por exemplo, leitos de filtrado naturais, estanques de decantación, filtros biolóxicos ou mecánicos, entre outros, ou ben empregar algas ou policultivos que contribúan a mellorar a calidade do efluente.

Deberáanse realizar os controis precisos do efluente para garantir o cumprimento dos límites definidos para cada parámetro na licenza de vertedura adxudicada pola Consellaría competente en materia de Acuicultura.

Procedencia dos animais da acuicultura ecolóxica.

En canto á orixe dos animais de acuicultura, aplicaranse as seguintes normas:

- A acuicultura ecolóxica basearase na cría de alevines procedentes de reprodutores ecolóxicos e unidades de produción ecolóxica;
- Utilizaranse especies autóctonas locais e a súa reprodución aspirará a xerar cepas máis adaptadas ás condicións de produción, garantir o benestar e a saúde dos animais e permitir un bo aproveitamento dos recursos alimentarios; Os documentos que xustifiquen a súa orixe e tratamento facilitaranse á autoridade competente ou, se é o caso, á autoridade ou órgano de control;
- Elixiranse especies robustas que poidan producirse sen causar danos importantes ás poboacións silvestres;
- Só se poderán introducir nunha explotación animais capturados salvaxes ou procedentes da acuicultura non ecolóxica con fins de reprodución nos casos debidamente xustificadas nos que non se dispoña da raza ecolóxica ou se introduza novo material xenético na unidade de produción con fins de reprodución tras a autorización. foi concedida pola autoridade competente, co fin de mellorar a idoneidade do patrimonio xenético. Estes animais deberán ser xestionados de xeito ecolóxico durante polo menos tres meses antes de que poidan ser utilizados para a cría. No caso dos animais que estean na Lista Vermella de especies ameazadas da Unión Internacional para a Conservación da Natureza (UICN), o permiso para utilizar exemplares capturados no medio natural só se pode conceder en virtude de programas de conservación recoñecidos pola autoridade pública competente responsable dos traballos de conservación.
- Para os efectos da súa posterior cría, a recollida de xuvenís silvestres procedentes da acuicultura limitarase especificamente aos seguintes casos:
 - i) á afluencia natural de larvas ou xuvenís de peixes ou crustáceos ao encher estanques, sistemas de contención e recintos;
 - ii) repoboación de alevines silvestres ou larvas de crustáceos de especies que non figuran na Lista Vermella de Especies Ameazadas da UICN en acuicultura extensiva en zonas húmidas, como estanques de augas salobres, mareas e lagoas costeiras, a condición de que:
 - a repoboación está en consonancia coas medidas de xestión aprobadas polas autoridades competentes para garantir a explotación sostible das especies afectadas, e
 - Os animais son alimentados exclusivamente con pensos dispoñibles naturalmente no medio ambiente.

Como excepción ao disposto no primeiro guión, os Estados membros poderán autorizar a introdución, para a súa posterior cría, nunha unidade de produción ecolóxica dun máximo do 50 % de xuvenís non ecolóxicos de especies que non foron desenvolvidas como ecolóxicas. na Unión a máis tardar o 1 de xaneiro de 2022, sempre que a xestión sexa ecolóxica durante polo

menos os dous últimos terzos do ciclo produtivo. A devandita exención poderá concederse por un período máximo de dous anos e non será renovable.

No caso de explotacións acuícolas situadas fóra da Unión, a dita exención só poderá ser concedida polas autoridades ou organismos de control que fosen recoñecidos de conformidade co artigo 46, parágrafo 1, para as especies que non se desenvolveron como ecolóxicas nin no territorio do país. país onde está situada a explotación nin na Unión. A devandita exención poderá concederse por un período máximo de dous anos e non será renovable.

En canto á reprodución, aplicaranse as seguintes normas: a) Non se poderán utilizar hormonas nin derivados das hormonas; b) Non se utilizará a produción artificial de cepas dun só sexo, salvo por selección manual, nin a indución de poliploidía, nin a hibridación artificial, nin a clonación; c) elixiranse cepas adecuadas.

Na produción de alevins: na cría de larvas de especies de peixes mariños pódense utilizar sistemas de cría (preferentemente "mesocosmos" ou "crianza de gran volume"), cumprindo os seguintes requisitos:

- a densidade de poboación inicial será inferior a 20 ovos ou larvas por litro.
- O depósito de cría de larvas terá un volume mínimo de 20 m³.
- As larvas alimentaranse do plancto natural que se desenvolve no tanque, complementado no seu caso, con fitoplancto e zooplancto de produción externa.

Os operadores levarán un rexistro da orixe dos animais, que incluírá a identificación dos animais ou lotes de animais, a data de chegada, e o tipo de especie, as cantidades, o estado orgánico ou non ecolóxico e o período de conversión.

Técnicas de cultivo para Peixes.

Teráanse en conta os requerimentos especiais de cada especie á hora de se deseñar o medio de cría. Isto inclúe os requisitos construtivos, a calidade da auga e condicións de osíxeno, temperatura e luminosidade.

Para as especies de auga doce, o fondo debe ser o máis semellante ás condicións naturais.

No caso da carpa, o fondo de cultivo deberá ser de terra natural.

Respetarase e gardarase rexistro das densidades de cultivo especificadas no Anexo XIII bis para cada unha das especies.

Deberá implantarse un sistema de vixilancia e rexistro para monitorizar a saúde xeral dos peixes e tamén da calidade da auga. O sistema de vixilancia debe incluír, por exemplo, avaliación de lesións superficiais en aletas e corpo, variacións no ritmo de crecemento ou comportamento anormal.

Sistemas de contención das granxas de cultivo.

Os sistemas de contención estarán deseñados, situados e xestionados para minimizaren o risco de escapes. Deberán estar documentadas as medidas implantadas para reduciren escapes, por exemplo, frecuencias de inspección das instalacións, reixas, mantemento, etc...En caso de

NORMAS TÉCNICAS

NORMAS TÉCNICAS DA ACUICULTURA ECOLÓXICA

escapes, estes deberán ser rexistrados e notificados á autoridade competente, ademais de tomar medidas para reducir o impacto no ecosistema local incluída a recuperación cando for necesaria.

Para a produción ecolóxica, fica prohibido o emprego de instalacións pechadas de cultivo por recirculación. Soamente se permitirá a recirculación de auga nos seguintes casos:

- Os criadeiros (*hatcheries*) e os viveiros.
- As instalacións de produción de especies a se empregaren para pensos ecolóxicos.

Para a produción ecolóxica fica prohibido o quecemento ou refrixeración da auga de cultivo por medios artificiais en calquera fase, agás nos criadeiros e viveiros en que si está permitida. Para tódalas fases de cultivo, incluíndo a ceba, permítese auga de perforación natural para quentar ou arrefriar a auga.

Os organismos bioincrustantes só se eliminarán por medios físicos ou a man e, se é o caso, devolveranse ao mar a unha distancia da explotación.

Para as instalacións de cultivo en terra:

- Terá que ser posíbel controlar os caudais e a calidade da auga de entrada e de saída. O uso da cantidade de auga e o cumprimento dos límites diferenciais entre auga de saída e de entrada, deberán ser conformes ao explicitado na licenza outorgada polas autoridades competentes.
- Polo menos un 5% do perímetro (interfaz terra-auga) deberá contar con vexetación natural. Este requisito adecuaráse ao aprobado pola autoridade competente en termos medioambientais, segundo figura no plan de xestión medioambiental presentado para o inicio e mantemento da actividade.

Para as instalacións de cultivo no mar:

- Haberá que contar cos permisos e licenzas oficiais emitidos pola Consellaría competente en materia de Acuicultura Mariña, para definir a situación axeitada das instalacións de cultivo, e que están baseadas no estudo de impacto ambiental.
- Deberáse dispor dun mantemento axeitado.

Técnicas de cultivo de animais da acuicultura.

Deberáse minimizar o manexo, coa fin de reducir o estrés dos animais segundo as necesidades da súa especie. Por este motivo, deberán contar con protocolos de manipulación definidos e implantados. Se for preciso, e con fins de reprodución, poderáse empregar anestésicos autorizados e reflectidos no Plan Veterinario.

Minimizaráse as clasificacións segundo as necesidades de benestar dos peixes.

O emprego de luz artificial fica restrinxido aos seguintes casos:

- A prolongación das horas de luz natural do día non debe superar as necesidades etolóxicas do animal.
- Non superará endexamais as 16 horas diarias, agás con fins de reprodución.
- Os cambios de luz deberán ser sempre graduais, evitando os cambios bruscos de intensidade. Os sistemas de iluminación deberán estar adaptados para tal fin.

Respecto da aireación e uso de osíxeno disolto:

- Permítese o uso de aireadores mecánicos e deberá ficar rexistro do seu emprego nos rexistros de produción. Preferibelmente, estes aireadores mecánicos funcionarán con fontes de enerxías renovábeis.
- Soamente se permite o uso de osíxeno disolto coa fin de: manter a saúde animal, períodos críticos de produción e transporte baixo as seguintes condicións:
 - Excepcional aumento da temperatura ou descenso da presión atmosférica que afecte á cantidade de osíxeno disolto na auga.
 - Casos de contaminación accidental do subministro de auga que requiran cortar o aporte de auga.
 - Situacións ocasionais coma mostraxes o clasificacións en que a densidade por m²/m³ (metro cadrado/metro cúbico) aumenta.
 - Con obxecto de garantir a supervivencia da poboación da explotación en casos de continxencia.
- En ambos os dous casos, manteráanse rexistros documentados tanto para o uso de aireadores (nos rexistros de produción) coma de osíxeno, cuxo uso debe ficar xustificado nos rexistros.
- Respecto das Técnicas de Sacrificio, deberán conseguir que os peixes fiquen inmediatamente inconscientes e insensíbeis á dor. Os métodos de sacrificio deberán ser adecuados para cada especie cultivada (choque ou *shock* térmico, atordoamento ou *stunning*, choque ou *shock* eléctrico, etc...)
- O emprego de hormonas e derivados de hormonas con fins de Reprodutivas fica prohibido.

4.2.2. Prevención de enfermidades e tratamentos veterinarios: Plan de Bioseguridade e Plan Veterinario (Peixes, Moluscos, Crustáceos, Equinodermos).

- Deberá estar dispoñíbel e aprobado un Plan Veterinario de Saúde e un Plan de Bioseguridade das instalacións de cultivo, conforme aos requisitos da Consellaría competente en materia de Sanidade Animal.
- O Plan Veterinario e o Plan de Bioseguridade deberán estar correctamente definidos, implantados e mantidos con tódolos rexistros necesarios.
- A explotación deberá contar con asesoramento sanitario por un Veterinario colexiado, proporcional á unidade de produción, e con servizos cualificados no alcance de acuicultura.

- As frecuencias de visita á explotación do asesoramento sanitario non será inferior a unha vez (1) ao ano, e non inferior a unha vez (1) cada dous (2) anos no caso das explotacións de moluscos bivalvos.
- A explotación deberá dispor dun Plan de Limpeza e Desinfección documentado, validado e implantado para os sistemas, equipos, aparellos e ferramentas da explotación. Deberán ficar rexistros das actividades de limpeza e desinfección, explicitando produtos empregados e doses conformes ao Plan de Limpeza e Desinfección.
- Na limpeza e desinfección de equipamentos e instalacións só poderán utilizarse substancias autorizadas de acordo co artigo 24 do Regulamento (UE) 2018/848 para o seu uso na produción ecolóxica. Así como as especificadas no anexo VII do Regulamento de execución (UE) 2021/1165, da Comisión, do 15 de xullo de 2021.
- Coma métodos de desinfección, a luz ultravioleta e o ozono unicamente están autorizados para uso en criadeiras e viveiros.
- A Consellaría competente en materia de Sanidade Animal, poderá determinar se é necesario o barbeito nas instalacións de cultivo e a duración axeitada deste. Nestes casos, ficará documentado. Non será obrigatorio o barbeito en caso de cultivo de moluscos bivalvos. As condicións do barbeito estarán definidas pola autoridade competente.
- De se producir unha patoloxía ou problema sanitario, poderáanse dar tratamentos veterinarios segundo:
 - Substancias de plantas, animais ou minerais nunha dilución homeopática.
 - Plantas e os seus extractos que non tiveren efectos anestésicos.
 - Substancias coma oligoelementos, metais, inmunoestimulantes naturais ou probióticos autorizados.
- Tódolos tratamentos veterinarios ficarán rexistrados no Libro de Tratamentos. No caso dos tratamentos veterinarios, as prescricións deben estar dispoñíbeis segundo un diagnóstico previo.
- Do mesmo xeito, os tratamentos desinfectantes ou biocidas ficarán igualmente rexistrados axeitadamente. Os tratamentos biocidas quedan limitados a dúas (2) veces ao ano, ou unha (1) vez ao ano se o ciclo de produción for inferior a dezaioito (18) meses.
- Os tratamentos alopáticos quedarán limitados a dous (2) tratamentos anuais coa excepción das vacinacións e os programas de erradicación obrigatorios. Adecuaráanse ao ciclo de produción se este for máis curto de dous (2) anos e, de sobrepasar os límites mencionados, os animais afectados non poderán venderse coma ecolóxicos. Quedan excluídos os tratamentos obrigatorios dentro dos programas de control obrigatorios polos Estados membros.
- Os período de supresión, despois da administración de tratamentos veterinarios alopáticos e antiparasitarios mencionados, será o dobre do tempo de espera legal mencionado no Artigo 11 da Directiva 2001/82/CE ou, se non estiver especificado, de 48 horas.
- De se empregaren medicamentos veterinarios, estes deberán ser notificados á autoridade de control de produción ecolóxica antes de estes produtos seren comercializados como ecolóxicos. Tódolos individuos tratados deberán ficar claramente identificados.

4.2.3. Condicións para o Transporte de peixes vivos.

- Os peixes vivos transportaríanse en depósitos axeitados con auga limpa que responda ás súas necesidades fisiolóxicas en termos de temperatura e osíxeno disolto.
- Antes de seren transportados peixes e produtos da pesca ecolóxicos, os depósitos deberán ter sido limpados, desinfectados e aclarados en profundidade. Deberán estar dispoñíbeis os protocolos e rexistros de desinfección e/ou certificados (se foren de aplicación).
- Tomaránse precaucións para reducir o estrés. Durante o transporte, a densidade non alcanzará un nivel que sexa prexudicial para a especie conforme ás guías sectoriais de benestar animal.
- Manteránse documentos xustificativos dos aspectos mencionados nos apartados anteriores.

4.2.4. Períodos de conversión para animais de acuicultura.

Os seguintes períodos de conversión das unidades de produción acuícola serán aplicábeis aos seguintes tipos de instalacións acuícolas, incluídos os animais de acuicultura existentes:

- un período de conversión de 24 meses para as instalacións que non poidan baleirarse, limpase e desinfectarse;
- un período de conversión de 12 meses para as instalacións que tiveran sido baleiradas ou se tiveran deixado en barbeito;
- un período de conversión de seis meses para as instalacións que se tiveran baleirado, limpado e secado;
- un período de conversión de tres meses para as instalacións en augas abertas, incluídas as que criaren moluscos bivalvos.

A autoridade competente poderá decidir recoñecer, de xeito retroactivo, como parte do período de conversión, todo período previamente documentado en que as instalacións non foran tratadas ou expostas a produtos non autorizados para a produción ecolóxica.

4.3. Requisitos dos pensos para peixes, crustáceos e equinodermos de produción ecolóxica.

Os pensos empregados para produción ecolóxica de PEIXES, CRUSTÁCEOS E EQUINODERMOS débense basear na prioridade de garantir a sanidade animal, a alta calidade do produto (dende o punto de vista nutricional), e un baixo impacto medioambiental.

Os operadores manterán rexistros dos réximes de alimentación específicos, en particular sobre o nome e a cantidade de penso e o uso de pensos adicionais, así como dos respectivos animais/lotos de animais alimentados.

4.3.1. Normas específicas sobre pensos para animais de acuicultura carnívoros.

Os pensos destinados á alimentación de animais de acuicultura carnívoros deberán ter en conta as seguintes prioridades:

- alimentos orgánicos procedentes da acuicultura;
- fariña e aceite de peixe procedentes de despozos da acuicultura ecolóxica obtidos a partir de peixes, crustáceos ou moluscos;
- fariña e aceite de peixe e pensos de peixe derivados de despozos de peixe, crustáceos ou moluscos xa capturados para o consumo humano en pesqueiras sostibles;
- fariña e aceite de peixe e pensos de peixe derivados de peixes enteiros, crustáceos ou moluscos capturados en pesqueiras sostibles e non utilizados para o consumo humano;
- Materias orgánicas para pensos de orixe vexetal ou animal.

De xeito obrigatorio na produción ecolóxica:

- A ración de penso poderá conter un máximo de 60% de produtos vexetais ecolóxicos.
- Se for penso ecolóxico para Salmón e Troita, de se empregar Astaxantina, deberá ser derivada, fundamentalmente, de fontes ecolóxicas (como cunchas de crustáceos ecolóxicos) dentro do límite das súas necesidades ecolóxicas. Se non houber fontes de Astaxantina ecolóxicas, poderánse utilizar fontes naturais (por exemplo, lévedo de *Phaffia*).
- Para a alimentación de Salmónidos, está autorizada a utilización de histidina producida mediante fermentación, cando os pensos para animais de acuicultura carnívoros contemplados segundo os requisitos prioritarios, non subministren unha cantidade abonda de histidina para satisfacer as necesidades nutricionais.

4.3.2. Normas específicas sobre pensos para determinados animais da acuicultura.

Na fase de crecemento, os peixes continentais, os peneidos e camaróns de auga doce e os peixes tropicais de auga doce alimentaranse do seguinte xeito:

- con alimento dispoñible naturalmente en lagoas e lagos;
- Cando os citados pensos naturais non se dispoñan en cantidade suficiente, poderán utilizarse pensos ecolóxicos de orixe vexetal, preferentemente producidos na propia explotación, ou algas. Os operadores conservarán a documentación que xustifique a necesidade de utilizar fonte adicional;
- Cando se complemente o penso natural conforme o parágrafo anterior:
- a ración alimentaria de peneidos e camaróns de auga doce (*Macrobrachium* spp.) poderá comprender como máximo un 25 % de fariña de peixe e un 10 % de aceite de peixe derivados da pesca sustentable;
- a asignación alimentaria dos peixes do xénero *Pangasius* spp. poderá consistir nun máximo dun 10 % de fariña de peixe ou aceite de peixe derivado de pesqueiras sostibles.

4.3.3. Materias primas, Aditivos, produtos destinados a nutrición animal e coadxuvantes tecnolóxicos autorizados para a fabricación de pensos de Producción Ecolóxica.

En xeral, na fase de engorde e nas fases máis iniciais do ciclo de vida en criadeiras e viveiros, pódese utilizar colesterol ecolóxico para complementar as dietas dos peneidos e do camarón de auga doce (*Macrobrachium spp.*), co fin de garantir as súas necesidades nutricionais.

No que respecta aos pensos para peixes, crustáceos e equinodermos, aplicarase o seguinte:

- a fracción vexetal do penso será ecolóxica e a fracción do penso derivada de animais acuáticos procederá de acuicultura ecolóxica ou de pesqueiras cuxa sustentabilidade fose certificada baixo un réxime recoñecido pola autoridade competente, de acordo cos principios establecidos no Regulamento (UE) número 1380/2013;
- As materias primas para pensos non ecolóxicos de orixe vexetal, animal, algas ou lévedos, as materias primas para pensos de orixe mineral ou microbiana, os aditivos para pensos e os coadjuvantes tecnolóxicos só se utilizarán se este regulamento está autorizado para o seu uso na produción ecolóxica.
- Non se utilizarán factores de crecemento nin aminoácidos sintéticos.

4.4. CULTIVO DE MOLUSCOS.

4.4.1. Normas específicas.

Zonas de cultivo.

- O cultivo de moluscos bivalvos ecolóxicos poderá ser realizado en réxime de policultivo con peixes de cría ecolóxica de aleta, cría ecolóxica de algas e xunto á cría de moluscos gasterópodos.
- Deberá delimitarse as zonas de cultivo por postes, flotadores ou outros marcadores visíbeis. Se for preciso, estarán retidos por mallas, gaiolas ou medios similares.
- Deberá realizarse unha análise de riscos coa fin de reducir os riscos para as especies que teñan un interese de conservación. De se utilizaren sistemas anti-predadores, o deseño deberá evitar danos a aves mergulladoras.
- Polo que atinxe aos moluscos bivalvos e outras especies non alimentadas polo home mais que se alimentan de plancto natural:
 - i) eses animais, que se alimentan por filtración, cubrirán tódalas súas necesidades nutricionais na natureza, agás no caso dos xuvenís criados en instalacións de incubación e en viveiros,
 - ii) criaránse en augas que reúnan os criterios das zonas de clase A ou B definidas no Anexo II do Regulamento (CE) nº 854/2004,
 - iii) as zonas de cría terán unha *alta calidade ecolóxica*, segundo se define na Directiva 2000/60/CE.

Recolleita de semente do medio natural.

- Se a lexislación o permitir, no caso de moluscos bivalvos, poderáse empregar material de produción silvestre procedente do medio natural, incluso fóra dos límites da unidade de produción ecolóxica.
- Deberá contar coa licenza emitida por parte das autoridades competentes para a recolleita da semente, e a devandita recolección e as cantidades deberán cingirse estritamente ao outorgado na pertinente licenza.

No caso concreto do Ostión do Pacífico (*Crassostrea gigas*), débese dar preferencia á semente obtida de poboacións criadas de xeito selectivo, para reducir a desova na contorna silvestre.

Xestión das unidades de cultivo de Moluscos.

- Deberáse dispor de rexistro das densidades de cultivo, densidades que non poderán ser superiores ás densidades de moluscos non ecolóxicos na localidade. As densidades máximas deberán, polo tanto, ser conformes coas definidas no Plan de Explotación outorgado polas autoridades competentes.
- Deberáanse realizar labores de escolla e aclarado de densidade co fin de garantir o benestar animal e preservar a calidade do produto.
- Polo que atinxe aos moluscos, permítese unha vez (1) ,durante o ciclo de produción, o tratamento con cal como método para o control de organismos incrustantes competidores. Deberán existir rexistros destes tratamentos con cal.

4.4.2. Técnicas de Cultivo.

Requisitos específicos aplicábeis ao cultivo do Mexillón.

- O cultivo de mexillón debe realizarse de acordo coas especificacións da parte III do anexo II do Regulamento (UE) 2018/848.
- O número de cordas pendurantes para o cultivo en batea non excederá dunha por metro cadrado de superficie, e a lonxitude máxima non pasará dos 20 metros. Durante o ciclo de cultivo non se realizará o aclarado das cordas, aínda que se permite a subdivisión ou desdoblamento destas, sempre que non se incremente a densidade inicial.
- Todo operador que quixer desenvolver a actividade deberá contar coa Concesión Administrativa do Viveiro, expedida pola Consellaría competente en materia de Acuicultura Mariña, onde se detallen as características, a ubicación, o título habilitante, os titulares e as especies autorizadas.
- Tódolos materiais empregados na construción e mantemento da estrutura (batea) deberán ser xestionados no porto mediante xestores autorizados, cando se deteriorenen e fiquen fóra de uso.
- Os Produtos empregados para o mantemento das estruturas, deberán ser os máis respetuosos co medio ambiente.
- As cordas, palillos, e calquera outro material que se vexa deteriorado e fiquen fóra de uso deberán xestionarse no porto mediante xestores autorizados.

- Os residuos orgánicos xerados durante a actividade de produción ou colleita do mexillón eliminaráanse a distancia da explotación.
- Cando a mexilla proceda de leitos de poboación silvestre, o operador contará coa oportuna autorización da consellaría competente en materia de acuicultura mariña, onde se fixan os prazos e cantidades autorizadas para cada batea, cumprindo coas obrigas da lexislación vixente.
- Para o asentamento natural de material de reprodución en colectores, poderáanse colocar até 100 cordas por batea.
- O picado da cría poderáse facer sempre e cando a mexilla sobranse se empregue para a confección de novas cordas. O incremento de cordas que xeraren non poderá exceder a densidade dunha corda por metro cadrado de superficie.
- Permítese o desdoblamento das cordas sempre e cando non se exceda o límite de 1 corda por metro cadrado de superficie.

Aplicábel ao cultivo doutros Moluscos bivalvos no fondo mariño.

- A colocación de calquera tipo de estrutura de cultivo sobre o fondo deberá estar aprobada pola Consellaría competente en materia de Acuicultura Mariña.
- Deberáse dispor, nestes casos, dun informe ou estudo da zona explotada, que debe achegarse co Plan de Xestión Sostíbel nun capítulo independente e separado.

Aplicábel ao cultivo de Ostras.

Autorízase o cultivo de Ostras en bolsas colocadas en cabaletes ou sacos de malla (en francés, *pochon*). As estruturas sobre o fondo (foren estas ou outras) non poden formar unha barreira total no litoral, de xeito que permitan a circulación das augas e a fauna.

A orientación das ostras nos leitos faráse segundo o fluxo da marea para optimizar a produción. Dita produción cumprirá cos requisitos establecidos nos actos de execución a que se refire o artigo 15 apartado 3 do Regulamento (UE) 2018/848.

4.5. CULTIVO E RECOLLEITA DE ALGAS.

Calidade das augas.

- As zonas de cría deberán cumprir coa Directiva 2000/60/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 23 de Outubro do 2000, pola que se establece un marco comunitario de actuación no eido da política de augas, polo que atinxe á clasificación do estado ecolóxico das augas de cultivo (ANEXO V Directiva 2000/60/CE). Soamente se poderá realizar a cría nas zonas que tiveren unha alta calidade ecolóxica, segundo se define na Directiva 2000/60/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 23 de Outubro do 2000.
- Do mesmo xeito, non se recolleitarán algas silvestres comestíbeis en zonas que non reúnan os criterios das zonas de clase A ou clase B, definidas no anexo II do Regulamento (CE) no 854/2004 do Parlamento Europeo e do Consello, do 29 de Abril do 2004, polo que

NORMAS TÉCNICAS

NORMAS TÉCNICAS DA ACUICULTURA ECOLÓXICA

se establecen normas específicas para a organización de controis oficiais dos produtos de orixe animal destinados ao consumo humano.

Control da orixe.

- Deberáse gardar rexistro da orixe das algas, diferenciando se son algas colleitadas por arribazón ás costas ou se son de recolleita baixo un plan de explotación.
- A recolección de algas deberá estar contemplada no Plan de Xestión Ambiental, de xeito que se garanta que a actividade de recolleita non teña un impacto significativo na contorna acuática.
- Contémplase a posibilidade de recolección en zonas de colleita compartida segundo o Plan de Explotación da Autoridade Competente.
- O recolector debe dispor dunha copia do plan de Explotación aprobado pola Autoridade Competente, e que deberá estar dispoñíbel.

Cultivo de Algas.

- No caso do cultivo das algas, deberá estar dispoñíbel a Concesión por parte da Autoridade Competente
- Deberáse dispor de licenza vixente para as instalacións en terra firme.
- Se o cultivo fora en terra firme, os nutrientes das augas efluentes deberán ser iguais ou inferiores aos das augas afluentes.
- Para o cultivo de algas no mar só se utilizarán nutrientes que se produzan de forma natural no medio ou procedentes da produción ecolóxica de animais de acuicultura, realizados preferentemente na mesma zona como parte dun sistema de policultivo.
- Nas instalacións peninsulares só se poderán utilizar nutrientes de orixe vexetal ou mineral autorizados segundo o artigo 24 para a súa utilización en produción ecolóxica.
- Os operadores levarán un rexistro do uso dos ditos produtos que incluírá a data ou datas en que se utilizou o produto, a denominación do produto e a cantidade aplicada, xunto coa información dos lotes/depósitos/balsas de que se trate.
- Deberáse gardar rexistro das densidades de cultivo ou da intensidade das operacións de recolleita. As densidades máximas ou cantidades de recolección deberán estar definidas de xeito que no supoñan un efecto negativo sobre o medio.
- Deberánse reutilizar os materiais empregados para o cultivo (se for de aplicación) ou se reciclarán na medida do posíbel. Estas actividades de reutilización e/ou reciclaxe estarán contempladas no Plan de Xestión Medioambiental.

Emprego de medidas anti-incrustantes e limpeza do equipamento e as instalacións de produción.

- A eliminación dos organismos bioincrustantes deberá ser realizada de xeito manual ou por medios físicos.
- En instalacións de cultivo no mar, serán devoltos ao mar afastados da explotación nas canles de navegación ou segundo os requisitos da autoridade competente.

- En instalacións de cultivo en terra, o destino será a outras explotacións ecolóxicas ou xestor autorizado segundo a lexislación vixente.
- Na limpeza e desinfección de equipamentos e instalacións só poderán utilizarse substancias autorizadas de acordo co artigo 24 do Regulamento (UE) 2018/848 para o seu uso na produción ecolóxica. Así como as especificadas no anexo VII do Regulamento de execución (UE) 2021/1165 da Comisión, do 15 de xullo de 2021. Deberán estar dispoñibles as fichas técnicas dos produtos e consumos, así como os rexistros de limpeza para poder capaz de verificar o uso dos produtos en cada caso.

Disposicións específicas aplicábeis ás algas e ao produto final de destino (algas frescas/algas desecadas).

- Se o produto final foren algas frescas, o lavado das algas recentemente recolleitadas deberá realizarse con auga de mar.
- Se o produto final foren algas desecadas, para o lavado poderáse utilizar auga de mar ou auga doce potábel (A auga potábel deberá seguir os requisitos do RD140/2003).
- No caso de eliminación de humidade, está permitido o emprego de sal común apto para uso alimentario.
- Queda terminantemente prohibido o emprego de chama directa en contacto directo coas algas nas operacións de secado.
- Os equipos empregados para o secado deben estar libres de calquera substancia anti-incrustante e substancias de limpeza e desinfección. Para garantir o cumprimento deste requisito, deberá estar dispoñíbel un plan de limpeza e desinfección implantado que garanta a eliminación de calquera resto de produto de limpeza e/ou desinfectante.
- Deberáanse empregar para os labores de limpeza e desinfección, exclusivamente, os produtos permitidos no Anexo VII do Regulamento de execución (UE) 2021/1165 da Comisión, do 15 de xullo de 2021.

Período de conversión de produto non certificado a produto certificado.

- En caso de recolleita de algas do medio mariño, o período de conversión dun lugar de recolección será de 6 meses dende o momento da presentación da solicitude de certificación.
- En caso de unidades de cultivo en instalacións no mar, o período de conversión da produción a produto certificado será de 6 meses, ou un ciclo de produción completo, escollendo o período máis longo de ambos os dous, dende o momento da presentación da solicitude de certificación.